

Arja Juvonen ps

Kirjallinen kysymys vanhustenhoivan yksikköjen valmistautumisesta koronavirusepidemiaan, hoidon turvaamisesta sairastuneelle vanhukselle sekä hyvän saattohoidon ja palliatiivisen hoidon toteuttamisen valmiuksista vanhusten hoivakodeissa epidemian aikana

Eduskunnan puhemiehelle

Suomessa ja vanhustenhoivayksiköissä tällä hetkellä kovaa vauhtia leviävään koronavirukseen liittyy vahvasti keuhkokuume ja vakava hengitysvaje. Kodinomaisissa vanhustenhoivayksiköissä voi olla haasteellista hoitaa äkillisestä hengitysvajeesta kärsiviä potilaita. Yksiköistä puuttuu usein erikoishoidon laitteita, kuten happisaturaatiolaitteita, spiroja eli lääkesumuttimia, happilaitteita, happirikastimia tai imulaitteita, joilla saadaan puhdistettua potilaan hengitysteitä. Yksiköistä voi puuttua tämän lisäksi kipu- ja kuumelääkkeitä ja potilaan suonensisäiseen nesteytykseen tarvittavaa välineistöä sekä henkilöstöä, jolla olisi lupa tai koulutus niitä antaa. Yksikössä ei aina välttämättä ole myöskään lääkäreitä saatavilla, eikä riittävästi hoitajia hoitamaan akuutisti sairastuneita vanhuksia. Näin on erityisesti viikonloppuisin ja ilta- ja yöaikaan.

Kun henkeä uhkaava koronavirus pääsee vanhustenhoivayksikköön, on yksikössä kyettävä antamaan sairauden mukaista hoitoa. Koronavirusepidemiaan sairastuneen hauraan potilaan siirtäminen on itsessään jo riski, eli hoito on annettava siinä yksikössä, missä vanhus jo on.

Hoivayksiköissä asuvien vanhusten omaiset ovat yhteydenotoissaan hyvin huolissaan läheisistään. Näissä poikkeuksellisissa oloissa, kun omaiset eivät voi edes vieraila yksiköissä, tulisi huolehtia siitä, että sekä asukkaiden ja omaisten turvallisuudentunne säilyy ja he voivat luottaa siihen, että kaikki tarvittava apu ja hoito on tarvittaessa saatavilla.

Koronavirusinfektio on ihmisen terveydentilan romahduttava sairaus. Se iskee kovalla kädellä riskiryhmiin, joihin ikääntyneet kuuluvat. Epidemiaan on jo menehtynyt monia vanhuksia eri hoivakodeissa ympäri Suomen. Tämä on hyvin järkyttävää. Kun hoitoa ei ole ja parantuminen viruksesta ei onnistu, on edessä usein hyvinkin nopea päätös saattohoidon aloittamisesta potilaalle. Saattohoitoon, johon kuuluu myös palliatiivinen eli kivun hoito, tulisi olla kaikissa hoivakodeissa kaikkialla Suomessa vahvat ja osaavat valmiudet. Huolestuneena on kysyttävä, että onko näin? Koronaviruspotilaan kohdalla potilaan omaiset jäävät ulkopuolelle jo fyysisesti. On lohdutonta ajatella, että sairastunut vanhus ei voi tavata läheistään. Myös saattohoitopäätöksen tulee olla omaisen tiedossa. Saattohoidosta on eduskunnassa käyty keskustelua vuosia. Olemme nyt ääret-

Kirjallinen kysymys KK 259/2020 vp

tömän suurien kysymysten ja loputtomuuden edessä. Onko vanhusten hoivakodeissa mahdollisuus hyvään ja osaavaan saattohoitoon koronaviruspotilaille?

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Miten hallitus on ohjeistanut vanhustenhoivan yksiköjä valmistautumaan koronavirus-epidemiaan,

millaiset valmiudet hoivayksiköillä on hoitaa potilaita,

millaiset valmiudet vanhustenhoidon yksiköillä on toteuttaa koronavirusinfektioon sairastuneen vanhuksen saattohoitoa ja palliatiivista hoitoa ja

miten vanhustenhoivayksiköt kykenevät huomioimaan vanhusten omaiset koronakriisin keskellä?

Helsingissä 8.4.2020

Arja Juvonen ps